

L'Esquellot

PUBLICACIO HUMORISTICA

Surt el primer i tercer diumenge de cada mes

Redacció i Administració : Rec d'En Puig

Preu : 20 cèntims

Granollers, 24 de Setembre de 1933

Trimestre, 1 pta.

COM ES FA UN SANT DE BARRI

Per a fer un sant de barri, és del tot imprescindible tenir almenys barri, tenir sant i tenir ganes de celebrar-lo.

Potser m'he equivocat en encapçalar aquest article, puix el que vaig a ensenyar-vos no és a fer un sant de barri, sinó a organitzar els festeigs que poden celebrar-se a espatlles dels sants, màrtirs tots, si més no, pel motiu de fer-los servir de tapadora.

Era pretensió vana volguer ensenyar-vos a fer un sant, quan feina hi ha per a conservar els que cada poble té per al seu us particular, tota vegada que de molt temps ençà ja no se'n fabriquen.

Primerament, agafareu una capella i procurareu col·locarla en el lloc del barri on més nosa fassi perquè ningú no pugui al·legar que no sabia on era. En el cas invers — de tenir capella però no tenir barri, — es demanarà a Cardedeu o a La Roca un parell de rengleres de cases, les quals seran posades paral·lelament, a ésser possible, i a cada costat de la capella, a semblança de la dels Sants Metges.

Quan barri i capella estiguin ben aposentats, es cercarà gent que ompleni les cases i que s'avingui a celebrar la diada onomàstica del Sant, el nom del qual serà el que li sembli bé al senyor Rector.

La capella s'obrirà per a dir-hi missa, solament una vegada al any i per a brandar la campana quan el barri augmenti d'un marrec o d'una marreca el cens de la natalitat. La resta de l'any, els veïns tenen l'obligació de no recordar-se ni que existeixi i serà castigat qui hi vagi a jugar a futbol o a passejar les criatures.

El dia del sant del Sant es celebrarà amb tota pompa; si ha perdut la nit o la diabetis l'aclapara, s'haurà d'esperar vuit dies més a posar les banderetes.

La vetlla abans tothom anirà a la capella a cantar i riure, i l'endemà, de bon matí, aniran a la font del Parc o a la mina del Torner a beure's l'aiguardent i a menjar-se la coca ensucrada.

Les dones, atrafegades en la matança de l'oca, no hi aniran; però passaran per casa dels administradors a fer el toquet, tot planyent-se de que aquest any la coca és molt resseca.

Any I

A les quatre de la tarda, i sense haver dinat, es farà una llúida dansa amb un número màxim de tres parelles de grans i un mínim de trenta parelles de mairada.

Si les poques parelles de "majors" que hi prenen part es donen compte que fan el ridícul en mig de la quitxalla i volen plegar, seran expulsats del barri i perseguits a mort.

A les cinc s'haurà de fer concert i a les sis "gran ball de tarda", per als forasters, puix que els del barri encara estaran dinant.

En havent sopat, es farà una processó amb atxes, ciris, espelmes i altra "ceràmica", per a desagraiar el Sant, a qui ningú no haurà dit ase ni bèstia en tot el sant dia. Un tomb per la ciutat amb la música que desgrani un pasdoble cridaner, resultarà un convit al poble a les acaballes de la ballaruga, que seguidament començarà. Com que les noies, una dirà que se li ha estripat el vestit, l'altra que les sabates li fan mal, l'altra que no té parella, i totes en conjunt s'escaparan de la passada, els veïns despertaran la quitxalla per què amb la comissió de festes fassin els "tatus" pels carrers.

En el ball de nit hi haurà totes les comares del barri dormint o passant bugada i les noies s'esmunyiran vers

altres carrers — si també celebren el mateix sant — per a no haver de ballar amb casats o ensenyar-ne a joves que comencen.

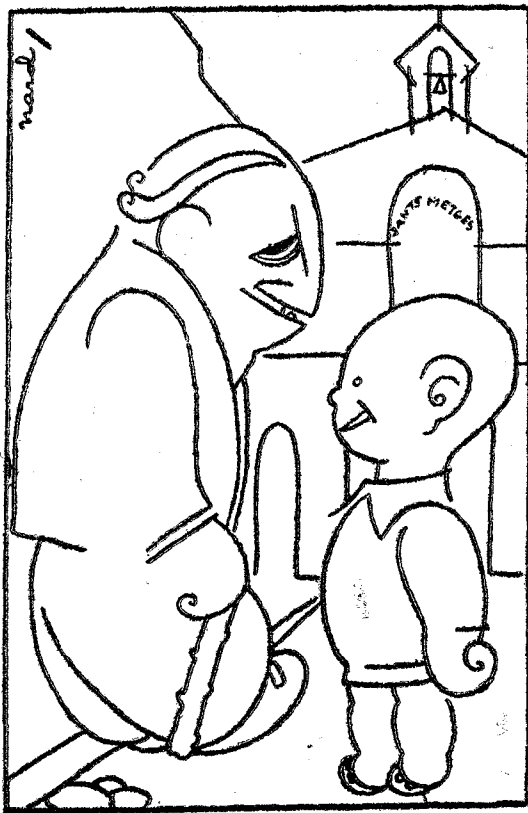
Tot això es necessita per a fer que el sant de barri resulti el més sant de barri possible.

Em guardaré prou d'esbrinar que és en si un sant de barri; jo solament he volgut dir-vos com se'n celebra un i res més.

Ara, que si amb tanta d'insistència se'm demana un comentari, diré que: "Déu nostre Senyor em guardi d'ésser Sant" que les festes paganes, amb la capa de la meua religiosa figura, no les consentiria i deixaria l'altar per a anar-me'n a Toros o a Revista.

EL PASTORET DAFNIS

Núm. 14

— Avi, que anem a missa?
— Com que no està prohibit... tant li fa...

anissats licors vins

VENDES
AL
DETALL
PRIM. 9:11
GRANOLLERS

MARIO
ALTAMIRAS

Estudi L'Esquellot

R
E
F
L
E
C
T
I
V
E
S

JOIERIA

OPTICA

ESTUDI L'ESQUELLOT

RODORÉDA

SASTRERIA

Granollers

P. REPUBLICA núm. 5

ESTUDI L'ESQUELLOT

FARRAS

24 del pinyol

Darrera hora

Ens telegrafia urgentment el nostre correspon-
sal al barri del Ninot, que en les festes dels Sants
Metges, el senyor Camillo ha negat el permís per a
aixecar l'envelat a la plaça de Verdaguer el mateix
dia que els altres barris celebrin les festes al carrer.

Regna molta efervescència.

A l'endemà d'ésser obert novament el Sindicat Unic de
la nostra ciutat, els dirigents allí reunits es trobaren amb un
intruso que s'havia filtrat i que ningú no coneixia.

A l'hora de sortir, el personatge misteriós era a la porta
d'entrada. Tothom sospitava i fins hi havia qui no les
tenia totes.

Seria un policia o un nou militant?

«Per si les mosques», fou seguit d'aprop. L'intrús es
dirigí camí de l'estació. Al carrer de Maspons s'aturà, i, amb
l'esverament de tots, vegeren que es ficava mà a la butxaca
i es treia... una pinta per a arreglar-se abans d'entrar als
Radicals, on segurament li havien encomanat aquella feina.

Divendres, dia 8, al camp de futbol. Davant d'una cúa
nombrosa que espera impacient, entra en Coll.

Un del públic, en Font, l'escaquista, protesta que hi
hagi qui entri d'estranguís.

En Coll ensenya una placa de policia, que resulta que
només servia per als dies de Festa Major, que s'augmentà
el servei.

De moment no passa res, però en sortir del camp, En
Font és pregat pel nostre mai prou alabat cap de policia
senyor Lope perquè es presenti a la «jefatura». En Font
parla amb En Camillo i aquest li diu que no hi vagi que
ja ho arreglarà. L'endemà, però, En Font és obligat a pre-
sentar-se i és reclòs per espai d'unes hores pel senyor Lope,
sense que hi valguin les recomanacions de l'Alcalde.

Es clar: Qui mana a can Ribot, l'amo... o l'Alcalde?

Passades ja totes aquestes festes, el nostre Ajuntament
ha reprès els seus espectacles, que tants bons ratos propor-
cionen al públic que hi assisteix. En Camillo, el nostre dili-
gent batlle, hi actua d'equilibrista i segurament fins d'aquí a
Tots Sants haurà presentat unes quantes dotzenes de di-
missions.

En Montanyà hi farà l'Home del Sac. En Tardà esperarà
l'oportunitat per a recollir la vara. En Peret Pineda callarà
sempre. I així com sempre.

En la penúltima sessió del nostre Ajuntament, es va
discutir acaloradament si els nostres pagesos havien de pa-
gar o no els drets de semals.

Davant l'amenaça dels nostres vinyaters que es conjura-
ren a no votar En Camillo si no els arreglava l'assumpte,
es va decidir que s'els rebaixés la meitat del que pagaven.

Si en fan fer de coses les eleccions!...

Al Chor Amics de la Unió, conegut també per Can
Marianu, el Casinet, cal Morru Brut, can Trepadella, la
Punyalada, can Trenca-pinyons i les Canyes, davant de la
crisi que hi ha en aquella casa han decidit sembrar herba
a la sala de ball, per a veure si fent-hi futbol i ball a la
vegada poden tirar endavant.

Vermut d'honor a en Xiol, diumenge passat, a La Unió
Liberal.

Parla el senyor Font i Galetes qui, després de donar les
gràcies per haver-lo fet asseure's a la taula dels homenat-
jats, fa un elogi d'en Xiol tot dient: «aquest noi que veieu
aquí assegut», etc., etc. L'home es dona compte que tracta de
noi a l'advocat Xiol, i afegeix tot seguit: «Sí; aquest noi, que
encara que el veieu tan jove, és tan gran per la seva intel-
ligència», etc., etc...

Una anècdota d'en «Paco» Camps.

Quan ell era a l'Àfrica, i en aquelles èpoques en que
s'ascendia fàcilment de graduació per mèrits de guerra,
veient que no li tocava mai el torn per a ascendir, un dia
que hi havia patacades de valent, va posar-se de cames en-
laire per a veure si així el ferien i podia, d'aquesta manera,
ascendir. No hi va haver manera.

Està vist que quan un home està de pega...

En una conversa al Casino, entre En Gurri, director
de «Terra Vallesana», En Barbany (senior) i altres socis,
entre altres coses, es surt a parlar del que s'enten per un
burgès.

—Es aquell que viu amb l'esquena dreta, — fa En Bar-
bany. I En Manolo Bigas, que també hi era, li contesta
dient que aquest és l'ideal de l'home.

Diu que el senyor Serra té el propòsit de fer apujar
l'aigua. Al principi, hom va creure, per un malentès, que el
que volia era pujar l'aigua als pisos i terrats de les cases,
on fins ara no hi podia pujar. Però no és això. El que passa
és que el senyor Serra ens vol «apujar» el preu de l'aigua.

Només faltava això; perquè, car com està el vi...

El vermut a honor d'En Xiol era Martini i Rossi, i
l'única peça d'or que hi havia amagada als taps dels bote-
llins va anar a parar al senyor Pasqual Moreno, represen-
tant a Granollers del vermut Cinzano.

Contribucions : Cèdules Agència Administrativa
Carrer Sant Roc, 10, 1.er F. SALA I TORRAS

Assumptes d'Hisenda Agència Administrativa
Carrer Sant Roc, 10, 1.er F. SALA I TORRAS

Poesia telefònica

Una vegada era un gat, una vegada era un gos... I vet aquí que el senyor Gurri, director de «Terra Vallesana», un bon dia que anava a servir-se del telèfon, és obsequiat per l'alambric amb un ramell d'elogis i felicitacions, que no volem reproduir per no ofendre el respectable, des de l'altre cap del fil, resident a la central de la nostra ciutat, amb motiu d'un article aparegut en el darrer nombre del nostre estimat col·lega.

El senyor Gurri, tot sorprès, encara aguanta l'aparell telefònic. Nosaltres en tot això no hi érem; érem a la vinya i ens guardarem ben bé de ficar-nos en un assumpte que no ens hi demanen; primer, perquè no tenim telèfon, ni el necessitem (fem els encàrrecs a peu nosaltres mateixos); segon, perquè això de ficar-se en el interior de les persones no està bé, i tercer, perquè sabem que les senyoretetes encarregades de ficar i treure, a la central, l'engalç telefònic (ara això de l'enchufe se'n diu engalç) tenen un estok de carícies i de pipopos a disposició de qualsevol abonat que es creu amb dret a fer certes reclamacions!...

Potser sí que tothom es creurà que això de posar en comunicació és bufar i fer ampolles!... Necessita una sèrie de manipulacions que, pel terme mig, requereixen de 30 a 40 minuts.

Si el senyor Gurri tingués en compte els avantatges i delícies que reporta el tenir aparell (mantes vegades hem estat temptats de posar-ne al Rec d'En Puig), no s'hauria ficat en llibres de cavalleria.

Poder parlar amb una persona desconeguda, amb dues o tres a l'hora, i fins i tot pescar al vol un munt de coses agradables, després que heu fet una becaïneteta esperant que us connectin, o bé l'heu feta petar una estona amb un angelet que us contesta, després que ja us heu servit del telèfon, bé valen alguna cosa!...

Decididament, hi ha gent que mai està contenta.

AURI-COLAR

Bar La Bohèmia: L'únic establiment que ha donat a conèixer el **Vermut Sorpresa** i **Vermut regal**

Lindos marineritos

Trum trum, trum trum
el temporal
el temporal va a llegar
va a llegar.

(Ves per on, tan cridar el mal temps i des del dimarts que el tenim a Granollers, i que podem assegurar que ha fet estralls. Amb motiu de la festa de Santa Esperança, el Govern Civil ha demanat a L'ESQUELLOT que obri una informació per tal de posar en clar l'ocorregut en aquest sant de barri, que tant d'enrenou ha portat.

El nostre poeta Màrius, en forma de romanço i amb música de *Lindos marineritos*, dóna una versió dels fets ocorreguts.)

Segueix la canço:

Mira, mira, mira els de l'Esquerra
com vigilen, valga'm Déu!
Valga'm Déu!,
puix vetllant pels laics principis
a tota hora els trobareu.
Els trobareu!

Ai, valga'm Santa Esperança!,
no sé quin mal varen fer,
per passar quatre rosaris
assentades al carrer
i donar-li moltes gràcies
a la verge, amb bona fè...
Les beates d'aquell barri
són trempades, jo ja ho sé.
Si, si, ja ho sé!
Si, si, ja ho sé!
Ja ho sé...
Ja ho sé...

Creu-te-ho, creu-te ho, creu-te ho que resaven;
conspiraven molt baixet.
Si escolteu tot el que us diuen
no'n treureu un pam de net,
un pam de net.

MARIUS

La Associació de Calbs

S'ha constituït a Granollers, l'Associació de Calbs de Granollers i sa comarca.

Per a satisfer la curiositat dels nostres lectors anem a donar alguns dels articles dels estatuts d'aquesta Associació, que ens han estat «felicitats», perquè els fem públics.

L'article 1er. diu així: «Sols podran formar part de l'Associació tots aquells que siguin calbs de debò, incloïnt-hi els que ho siguin de naixença.

Article 2°. Pels efectes de l'article anterior, seran declarats calbs tots aquells que siguin majors d'edat, hagin fet el servei militar i que des de l'edat de dos anys la providència els hagi afavorit amb la manca de cabell al «cuero cabelludo.»

Article 3er. No obstant, aquells que tinguin la calba en vies de formació, podran optar a formar part de l'Associació, previ un exàmen facultatiu que assegurí que aquell individu el dia de demà es trobarà en possessió d'una clepsa magnífica i brillant per l'estil d'una bola de billar.

Article 4^{rt}. Els que es facin passar per calbs, dades les comoditats i l'efecte decoratiu d'una bona clepsa, i no ho siguin, perquè es facin, per exemple, rapar al zero no seran admesos.

Tampoc serà admès tot senyor que es posi una perruca imitant els calbs de debò. D'aquesta manera el senyor Albarranch no podrà formar part de l'Associació, perquè sabem que té una exhuberant cabellera, sinó que, per a assemblar-se més als artistes de veritat, empra una perruca imitant els calbs, que cada dia se la treu a l'hora d'anar a dormir.

Article 5^{at}. Entre els associats s'establiran diferències segons sigui la seva clepsa total, parcial, frontal, lateral, posterior, etc.

Article 6e. L'Associació tindrà per finalitat, vetllar per la puresa dels seus principis i per la defensa de tots aquells drets de classe que li són reconeguts. Els associats hauran de portar sempre amb orgull i fermesa el seu element decoratiu, i no els serà permès portar clepsa en altre lloc que al cap.

Article 7e. Serà obligació també portar sempre la clepsa ben neta i brillant, recomenant per aquest motiu l'ús del «Netol», «Brillol», etc.

Article 8e. L'Associació atorgarà premis a aquells que més cuidin de la seva clepsa i a la vegada emprin menys temps en fer-se la clenxa.

Serà rigorosament prohibit l'ús de potingues per a fer créixer el cabell com per exemple, «El regenerador paz del cabello».

Segueixen una sèrie d'articles, sobre administració de l'entitat, els quals creiem que no interessin als nostres lectors.

Formen la comissió organitzadora els senyors Josep

...Que al Centre Radical hi ha molt d'enrenou.

...Que tot això ho ha portat la «subida al poder» de don Lacandru.

...Que el senyor Mendo i el senyor Gasset tenen les maletes a punt per a anar a fer de governadors.

...Que en les properes eleccions municipals, a casa nostra hi haurà sorpreses.

...Que els radicals treballen el districte.

...Que l'Esquerra està a l'aguait.

...Que si no s'espavilen, no guanyaran pas les eleccions.

...Que els de la F. A. I. han tornat a obrir l'establiment.

...Que Mossen Cervesa ja n'està enterat.

...Que això promet dies de pau i tranquil·litat.

...Que l'exposició de l'Escola del Treball ha estat un èxit.

...Que l'han visitada més de 13 persones.

...Que a Granollers hi ha molts rètols en castellà.

...Que el senyor Parera, farmacèutic, també els hi té.

...Que a totes hores es menja pilota.

...Que és el pa espiritual de molta gent.

...Que L'ESQUELLOT prepara un gran concurs.

...Que se'n parlarà molt de temps.

...Que els de la Cooperativa Elèctrica han celebrat ja moltes reunions.

...Que per ara no passem d'aquí.

...Que per aquest camí, tot plegat seran papers mullats

...Que algú hi riurà.

...Que ens volen apujar l'aigua.

...Que no se sap pas què beurem.

Bosch, Fernando Azpiazu, Artur Gasset, Vicents Boix, Ton Cafeter, Joan Carbó (junior), Genis Valls, Alfred Baró, Enric Margarit, Paco Bellavista, Josep Tardà, Salvador Ramèntol, Josep Baulenas, Pere Rossell (dels Amics de la Unió), Vicents Albarranch, Vicens Vaca i el nostre diligent i simpàtic repartidor, senyor Roure.

CATELL

Perfumeria

* Tots els productes
d'aquesta casa es venen
en fraccions de litre *

Gasset

Granollers

Colònies
Quines
Essències
Locions
Brillantines

L'Esquellot - 5

El Gran Concurs de L'Esquellot

La xicota que balla més : El jove que sap més de ballar

El jove que dóna més trepitjades

Esperonats per l'èxit obtingut en el primer concurs que vàrem organitzar des d'aquestes planes, i del qual en el seu dia ja en vàrem donar les gràcies a tots aquells que amb la seva aportació contribuïren a fer factible aquell èxit, avui, amb la més gran formalitat, anem a obrir un **Segon Concurs**, de l'interès i de l'amenitat del qual estem segurs que se'n donaran compte tots aquells que llegeixin el nostre rotatiu.

I si avui tornem a demanar els vots als nostres lectors ho fem en la creença que la joventut granollerina dels 8 als 60 anys ens acompanyarà altra vegada en aquest concurs i contribuirà així també a la tasca de fer un xic de barrila i allunyar els nostres «mal-de-caps».

I no s'esverin els nostres lectors, que en demanar-los el vot no hi haurà *xiqué*.

No treballem el districte, com es diu en l'argot electoral, i la puresa del sufragi serà rigurosament respectada.

I ara anem a dir en què consistirà aquest concurs que avui obrim.

Tothom s'haurà donat compte que al nostre poble hi ha gran afició a l'art de *Terpsicore*.

Segurament que això del ball és una de les coses més arrelades i que amb més constància s'han practicat al nostre poble, de molt temps ençà.

Als nostres avis, quan els sentiu parlar dels temps de Can Sala i de Can Planes i de l'Esquerda i de Can Mariano, i dels llancers, massurques i rigodons, encara les comes se'ls hi en van.

Aquí, per un tres i no res tenim *urbanitzat* un ball. Celebrem Festes Majors amb més envelats i músics que dies hi ha al calendari. Festes de barri a l'estiu en tenim

pels descosits, i per si això no fos prou, els diumenges el jovent *carbura* a tot gas a les sales de les societats recreatives.

Només cal veure l'aspecte magnífic de la nostra carretera els diumenges a les vuit del vespre, degut a la gent que en sortir de la Unió, l'Alhambra o Can Mariano, es disposa a envair les terrasses dels bars, o fer una mica més de *comes* passejant pel nostre *boulevard*.

Es tracta, doncs, anant al gra, de que el jovent digui quina és la xicota que té més prestigi a l'empostissat i, per tant, que balla més balls; quin és el jove que té més traça a brodar un fox o un tango i per últim que les damisel·les ens diguin quin és el jove que els dóna més trepitjades.

Bases del Concurs

1.ª Podrà pendre part en el Concurs tot el jovent de

Granollers. El primer i el segon encasillats el podran omplir indiferentment joves o senyoretetes. El tercer, solament podran omplir-lo les damisel·les.

2.ª Als guanyadors del concurs se'ls farà ofrena d'un obsequi que oportunament s'exposarà i es farà públic. Aquesta vegada va de debò.

3.ª Els butlletins caldrà enviar-los amb sobre obert i franqueig de cinc cèntims a la següent adreça: «Concurs L'ESQUELLOT. Impremta Garrell. Granollers», o bé entregar-los a mà a l'esmentada impremta.

4.ª El concurs es tancarà el dia 5 de novembre. L'escrutini serà públic i davant de notari. L'hora i el dia s'avisaran oportunament.

LA REDACCIÓ

Jovent de Granollers: A votar tots!!

Noies, feu prevaldre els vostres drets de ciutadania!!

Els cavernícoles monarquitzants de Santa Esperança

Amb motiu de les festes que dimarts es celebraren al barri de Santa Esperança, es promogueren greus accidents * L'ordre està pertorbat al poble * S'han adoptat grans precaucions

Es preparen els preparatius

Barri de Santa Esperança. — Dilluns, 18 setembre.

Es fan tots els preparatius per a celebrar la festa del barri. Grans cartells anuncien el programa de festes, que promet ésser molt divertit. No obstant, hi ha un no sé què de misteriós en l'aire que es respira.

Santa Esperança s'està acabant el vestit per a anar a la dansa.

Hi ha molta espectació

B. Sta. E. — Nit del dilluns.

Continua respirant-se un aire rarificat i sinistre. A la catedral basilica de Santa Esperança hi ha molt moviment. Tot són entrades i sortides de personatges misteriosos. Al Circol Tradicionalista i a la plaça de l'Església també hi ha molt de moviment.

Reunió clandestina

B. Sta. E. — Matinada del dimarts, dia 19.

A les tres de la matinada es celebra una reunió clandestina en els soterranis de Santa Esperança, a la qual hi assisteixen una sèrie de personatges amb careta i embós. L'ESQUELLOT aconsegueix filtrar-s'hi.

Entre els allí reunits, s'hi veuen molts *cavernícoles*, *clericals*, *lligueros-monarquitzants*, *carlins*, *monàrquics* i algun frare vestit de paísà. Presideix el Dr. Uralita.

També es veuen aparells de turment tal com els emprats en temps de l'Inquisició.

Allí es dona el lloc i el «santissenya» per a la manifestació que ha de tenir efecte aprofitant les festes del sant de barri.

Teló enlaire! Es comença el sarau

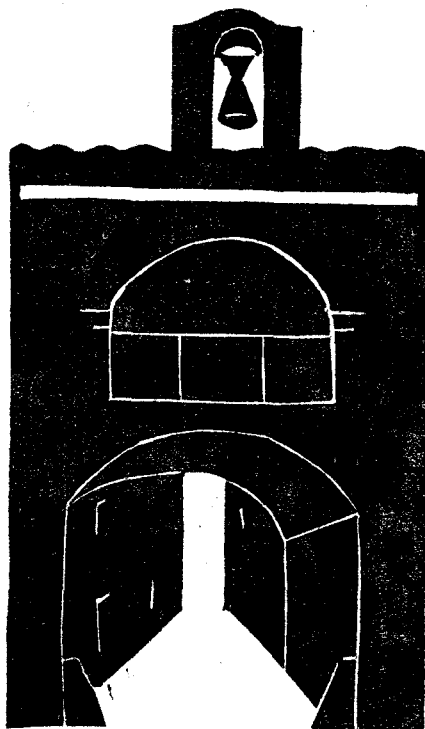
B. Sta. E. — Dimarts, dia 19.

A les vuit del matí es procedeix a desembalar i desempolvar els músics i a posar les taules al carrer per a pendre-hi cafè.

El barri està animadíssim. Arriben les coques i el vi bo, i a Santa Esperança la campana fa estona que repica. En Mayol i En Carbó van amunt i avall del barri donant ordres i instruccions.

El comerç ha tancat les portes en senyal de festa. El poble està alegre i confiat.

BARRI DE SANTA ESPERANÇA

Aspecte de la capella el dimarts al dematí

Demano per parlar, els oficis de Santa Esperança es van a començar.

B. Sta. E. — Dimarts, dia 19, a les 10 del matí.

De tots els carrers afluent al de Santa Esperança arriba tota mena de gent. Hi ha moltes cares desconegudes.

Es l'hora de l'ofici. Es veuen moltes boines, banderes *rojò* i *gualdas* i pancartes en tons pervocatius.

Es l'hora convinguda també per a donar el cop.

Arriben els capellans, després de fer-se esperar bastant, tal com en els enterraments.

Comença l'Ofici

B. Sta. E. — Dimarts, dia 19, a les 10'30.

El senyor Cintet Mayol ens diu que ell no hi era. El carrer de Santa Esperança, els «corredossos» del mateix, part de la plaça Gran i de la carretera, estan ocupats pels manifestants, que en nombre de

més de deu mil segueixen l'ofici amb devota devoció.

El trànsit està ininterromput.

Ja la ballem!...

B. Sta. E. — Dimarts, dia 19, a les 11 del matí.

Estalla la gran manifestació monàrquico-clerical. Es donen visques al clero i al rei i moris a la República. El poble ha estat agafat per sorpresa.

Greus accidents

B. Sta. E. — Mateix dia.

Degut a la forma provocant i tumultuosa dels manifestants, es promouen greus accidents. A la farmàcia Gasset són assistides 2000 persones, de pronòstic bastant reservat.

Reacció ciutadana

B. St. E. — Dimecres, dia 20.

Tot seguit que el poble s'ha refet de la sorpresa, ha vingut la reacció. L'Esquerra Republicana, junt amb tots els elements liberals de Granollers, envia un telegrama d'energíca protesta al Governador General de Catalunya, el qual és copiat i comentat per tota la premsa de Catalunya.

Fi de Festa

B. Sta. E. — Dijous, dia 21.

El poble demana un càstic exemplar.

Un vermut "sonoro", un sopar "privat" i el "pacte de la lluna"

Diuenge passat el Consell directiu del Granollers S. C. organitzà un acte popular (vermut amb els ingredients corresponents) al cafè de La Unió Liberal, dedicat al delegat del club Sant Xiol i als seus companys de penes i tribulacions.

L'acte va ésser molt simpàtic i els podem assegurar que hi havia més persona! dret i aiguader que assegut i vermuder.

Quan tothom va fer silenci menys la banda «Font, Tapias and the company» i els cinc-cents noranta ciutadans i ciutadanes que s'adheriren espontàneament a l'acte. En Quim, en nom del Granollers ofereix anxoves, patates, almejas i rellenas a En Joanet Xiol i Gasset, i exposa en un curt parlament les virtuts espirituals i corporals del simpàtic delegat. Aquest s'aixeca i esclata una ovació sorollosa i aclaparant, i, com aquell que no fa res, ens engega un parlament melòdic i *sincrònic* que ens deixa a tots *patidifusos* y *atrincherantes*.

Els aplaudiments es barregen amb les *patatas frites*, les notes que escriu En Franch, les que engega la banda Font, Tapias, etc. etc., i els sospirs de les nenes del basket que assisteixen a l'acte a peu dret i només fan que mirar a en Xiol.

En Galetes, el simpatiquíssim home dels trossos, que amb les seves ulleres carbacences ha fet més víctimes femenines que dimissions en Camillo, en representació seva i d'en Franch & Co aboca un discurs de p. p. i. t. i gràcies, un sifon i mitja copa de vermut damunt dels pantalons de l'Obrero.

En Quim dóna les gràcies i tothom guilla; e's uns cap a casa seva i els altres cap a can Paco Parellada, lloc on privadament els homenatjats eren invitats a jamentar.

El sopar privat

El menjador de l'amic Paco, radiant de claror *miridional* i *estebanellística*, va ésser l'escenari d'aquest sopar èpic i verídic on vàrem saber la història del «pacte de la lluna».

Quan tots els invitats privats vàrem treure el nas per l'esmentat menjador, vàrem renir una sorpresa molt desagradable: la nostra taula era ocupada per una colla de galifardeus, que amb tota la barra varen entrar d'arròs, i, com si treballessin a preu fet, s'empassaven una paella que En Paco havia fet cuinar per a nosaltres.

Ja està bé sacrificar-se pels altres, però això de deixar al pròxim sense sopar, és un excès de confiança que no està bé, vaja!... I perquè un altre dia no hi tornin, avui posem a la pública *vindicta* els noms d'aquests desvergonyits que es diuen: Mateu, Carmona, primer i segon, Lladó i els dos Lluchs.

Arri, enllà, *infectos chupópteros!*

Menys mal que el «Senyor Paco i tres copets» tot ho arregla i en menys de cinc minuts tenem una paella pel mànec; és a dir, per a nosaltres, perquè sinó, no sé que hauria succeït.

Acabat el «tiberi», que, dit sigui de pas, no hi mancà res del que hi havia, En Quim en funcions de president,

La Unió Liberal.—Una companyia que no és d'aficionats va gastar-se X pessetes en cartells de propaganda per a la representació d'una obra d'ambient «barri xinès» que es titula «Fan el viu». La companyia, com diu el títol, va fer el viu de debò i ens va fer el salt a l'hora de comparèixer.

Els que estem saturats ja d'obres i literatura de l'estil de «Flores del fango», «La prostitución al alcance de todos», «Memorias de una adúltera», etc. etc., i que fa tant de temps que no n'hem vist, no ho vam lamentar, perquè després d'haver vist l'obra, no sé lo que n'hauríem dit!!

Cinema Casino.—Tenim uns organitzadors, en aquest cinema, que no ens els mereixem! Mireu que en són de trunfos!!

Mai a cap empresari se li havia acudit presentar-nos en una sessió films com «Las alegres chicas de Viena» i «Pistoleros de agua dulce».

Les dues pel·lícules, tant l'una com l'altra són dignes d'elogi; i si les dones de Viena són com ens les presenten, som capaços de vendre'ns la calaixera de la nostra àvia per a anar-les a veure. Els germans Marx, en la segona pel·lícula es porten molt bé. Es a dir, ens feien programa, al Cinema Casino, de tres pessetes butaca.

Majestic.—Després d'haver dit tantes lloances del Cinema Casino, no crec que pugui fer el mateix del Majestic. El senyor empresari ens ha condemnat a pa i aigua i per un miserable «passe» que val 1'25 cada diuenge, ens fa dir coses que nosaltres no diríem. Alto!... Si el programa s'ho mereixés! I pensar que aquells cartells que posen a Can Botey i a ca la Pintasola, encara són fets en castellà!...

Apa, empresari, un cop de cap i ens fem amics fins d'en Mojica, que ja és dir molt! I recomanarem que avui la gent vagi a veure En Pamplinas en el «Amante improvisado», que és molt bona.

Carrer del Pont.—Per a fer la competència als pobles de pagès, aquest sant de barri ha celebrat la seva festa amb dos partits, el partit de dalt i el de baix.

A l'un tocava l'orquestra Pla-Pey S. A.—que cada dia es torna més Catalònia—i a l'altre l'orquestrina Vilaró, que en això del «jazz» ho remenen que és una delícia.

Carrer d'En Clavé.—Aquest carrer ha celebrat també el seu sant de barri; és a dir sant, santa, puix que vèneren la senyoreta santa Esperança. E's festeigs varen celebrar-se baix la batuta d'en Zintet Terricabres, el noi Carbó i el senyor Tupinamba.

El senyor Clavé que és l'amo del carrer, diu que vol portar la placa que du el seu nom en un altre lloc com protesta per la poca serietat d'aquell barri. L'orquestra, la Pey-Pla S. A. i els rams, a veure si ho endevineu... (?) De can Zintet Terricabres, home!!

LOS PREVISORES DEL PORVENIR
Associats 500,000 : A Catalunya, 16,000 : A Granollers, 150
Capital: 150.000,000 de pessetes

Representant a Granollers: FRANCESC PORTA : Prim, 31

8 - L'Esquellot

va obrir l'oratória altra vegada. L'Home de les galetes, més *galetístic* que mai, va tornar a remerciar aquell home-natge, tot fent història de la *colastra*.

En *Jofra* té un os de pollastre entregirat al coll i no pot parlar.

L'*Obrero*, que per a *jalar* i *beure* en passa els taps d'una manera que esgarrifa, s'aixeca i diu:

Queridos correligionarios:

Aquí todo el mundo ha homenajeado al camarada Xiol, y a ese trío que bien podríamos llamarle el trío de la bencina. Pues bien, deben ustedes saber que sin el «pacto de los cinco» en el Bar de La Luna de Barcelona no se hubiera llegado a nada; y para que lo sepan grandes y chicos, voy a exponerles detallada y concisamente como nació este pacto tan famoso como el de San Sebastián.

Era de noche y sin embargo hacía calor y el compañero Xiol y los camaradas Martí, Serra, Jané y este cura, dentro de la Luna... Bar, tomamos el acuerdo revolucionario de entrar dentro de la sala Montserrat de Barcelona, lugar donde debía celebrarse la famosa asamblea en que nos la iban a freir y si perdíamos la votación salir todos o para la delegación de policía o para el depósito de cadáveres. (Ovació.)

La votación se ganó, perquè el correligionario Xiol, al ver nuestra decisión apretó y apretó tanto, que se ganaron todas las votaciones. De modo que ya lo sabéis todos: el pacto del bar de la Luna salvó al Granollers S. C. de su eminente ruina; y ahora decidme sin embudos si soy o no soy un abnegado Obrero.

L'ovació número dos la varen sentir des del Lladoner i poc a poc vàrem guillar de can Parellada donant visques als futurs campions de Catalunya i d'Espanya, que a hores d'ara tenen ja cinc punts a la classificació.

CLASSIFICACIÓ

Equip de la capital de Can Cortés . . .	7
» » » Rabiosa . . .	7
» » » dels Panyos . . .	7
» » » dels Ous . . .	5
» » » de l'Escàndol . . .	3
» » » del Poble Vell . . .	2
» » » del Suro . . .	1
» » » de la Sardina . . .	0

Com poden veure, això va de primera: ens trobem al quart lloc com ens podíem trobar al primer, puix el nostre equip és capaç de donar un do de pit avui a Sabadell, esquilar el dijous a l'Espanyol i fer passar per l'adressador al Júpiter diumenge vinent. El Badalona segueix amb el fanal roig.

Teva... meva... i gol!...

Els del País del Suro i els nostres jugadors que anaren a l'esmentat país, varen repartir-se un punt cada ú, i varen jugar un partit d'estar per casa.

Els del de la Sardina ens varen visitar diumenge passat i per partida doble. A les onze, onze reservistes costeny i els onze nostres jugaren un partit que acabà com el rosari de l'aurora.

L'Oltra, com xef de pito va revelar-se com una llauna acabada. L'Ortuño petit va rebre del carpó; En Galvany, del sagí; el Padre, de l'espinada; En Flaqué, va guillar amb un atac de *mieditis* agut i En Gallofré va deixar-se encolomar dos gols d'arròs i tres de prondstic. Els minyons del Padre van fer-ne tres.

A la tarda, l'equip en pes de la sardina va dinyar-la. Un 2 a 1 magret. Al final del partit, quan

el «refli» va pitar l'idem de l'idem, tothom va respirar fort, puix a l'equip hi havia un negre més perillós que el *cólera morbo*.

Les amistoses relacions contretes entre el Granollers i l'equip de la costa, a la famosa Sala Montserratina, com a companys de penes, fatigues i *atropellos*, varen posar-se de manifest diumenge passat.

Les *patacades*, *trompades* etc. que es repartiren durant el partit ells amb ells els jugadors, no foren sinó una manera com una altra de demostrar-se l'«afecte mutu» i el *carinyo* que es profesen.

Ja diu el refrany que «qui et vulgui bé et farà plorar»

Sigui fet amb bon cor o amb malícia, el cas és que a les cinc de la tarda de diumenge passat, el camp del Granollers S. C. H. I. J. K. oferia l'aspecte que reproduïm en l'adjunta figura.

Allò, més que un camp de futbol semblava una lluita al «pancrace» combinada amb rugby i boxa a la vegada.

Què hi farem! Es veu que aquests de Badalona perden els estreps aviat.

Quin partidàs el que faran el Girona i el Badalona! Ja l'estem veient.

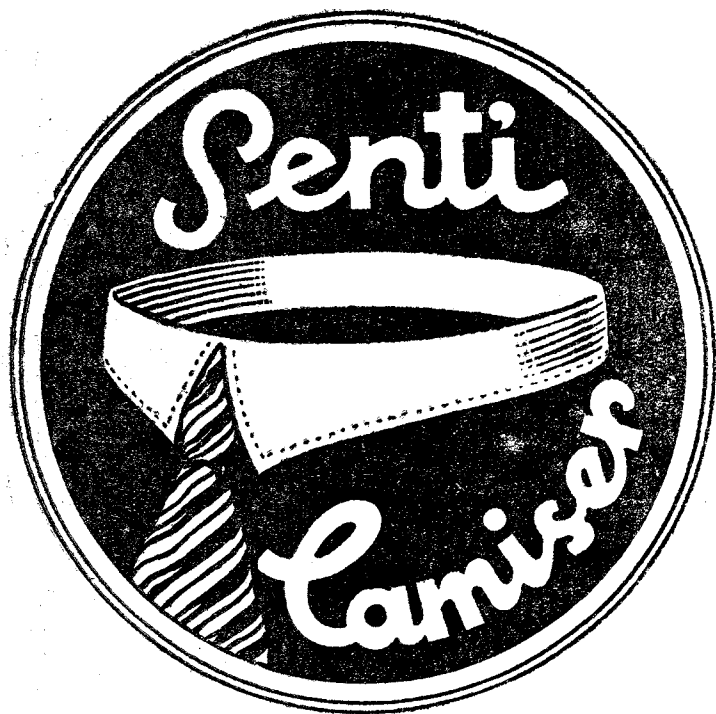
Els nostres en general varen «rutllar» i defensar-se com braus.

En Guix, però, tota aquesta setmana fa penitència, i avui a Sabadell es vol rehabilitar.

I ara que parlem del partit d'avui, no podria ésser que a la Creu Alta, el Granollers guanyés, empatés o perdés el partit?... Som així nosaltres: els prondstics ens agrada fer-los amb claredat.—L'AIGUADER

Les Novetats

Camiseria i Corbateria

Clavé, 8

Granollers

Assegurances en tots els rams

Jacint Mayol

Prim, 12

Telefon 202

¿Un poder decisivo?

Existe un poder en el ser humano que se llama
MAGNETISMO
por medio del cual V. puede conseguir

Radiar su pensamiento : Penetrar el sentir de los demás
Descubrir tesoros ocultos : Conquistar el amor de la
mujer : Llegar al corazón del hombre : Conocer sus
días y horas propicias : Obtener riquezas

Informes gratis a quien se interese por alguno de estos conocimientos
Escribir al Apartado, n.º 4 / **SABADELL**

10 - L'Esquellot

Anís

Picardol

Es el millor

Francesc Ventura
Granollers

FRANCESC ABELLÓ

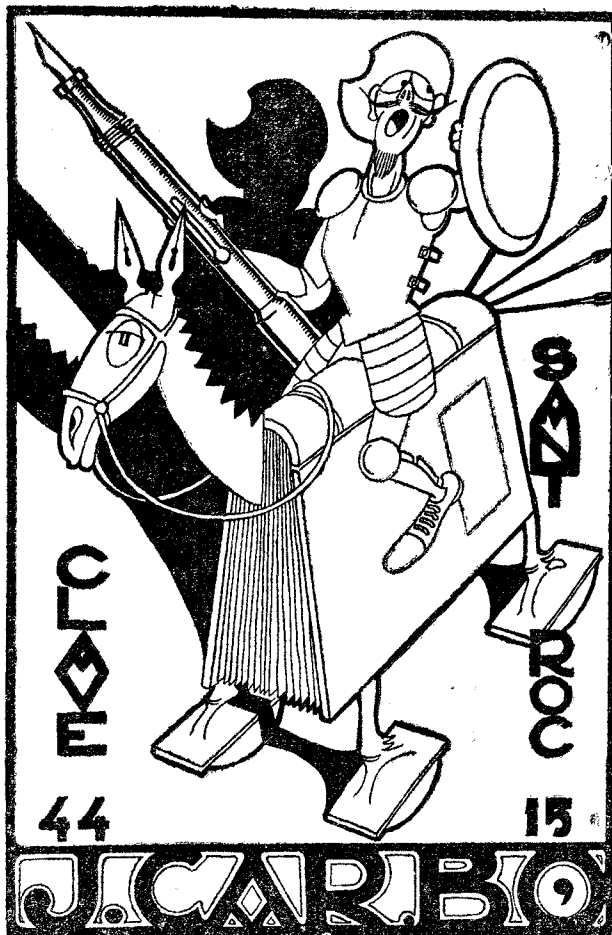
Recader de Granollers a Barcelona i retorn

Dos viatges diaris

Granollers
Doctor Robert, 3
Alfons IV (Wilson), 69
Condestable Portugal, 29

Barcelona
Tantarantana, 8
Telèfon 10782
Sta. Eugènia, 14 (Gràcia)

Clis

Gambús

Són els millors

Granollers

Carrer de Prim, 32

Teléfono 37

L'Esquellot - 11

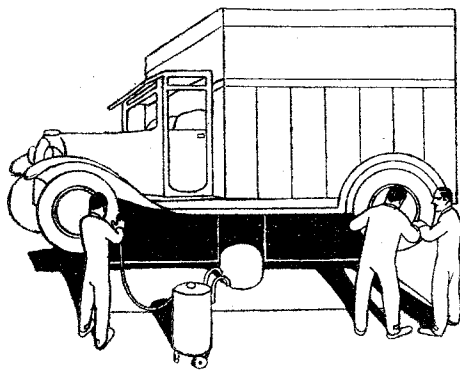
Garatge Baulenas

El més important

Reparacions Mecàniques i Elèctriques
de l'Automòbil

Servei tècnic i pràctic
dirigit i executat pels
mateixos propietaris,
procedents de fà-
briques d'automòbils

Pràctica
Perfecció
Rapidesa
en el productor...

Es tradueixen en

Estalvi
per al client

Recauxutatge i Vulcanització diària

Engrassament a pressió : Rentat d'autos des de 2 ptes.

Pintura al Vernís i a la Nitro-celulosa

Distribuïts aquests treballs en seccions independents

Carroceries ● Planxisteria ● Tapisseria

Prim, 174

Granollers

Telèfon 86

